

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	7911010538
Dátum vydania rozhodnutia:	05.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7911010538.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 5. marca 2014 v trestnej veci obvinenej S. V. pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 5T 155/2011, o dovolaní, ktoré podala obvinená prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Evy Geleneky Hencovskej, advokátky v Košiciach, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. mája 2013, sp. zn. 6To 37/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvinenej S. V. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 22. januára 2013, sp. zn. 5T 155/2011, bola obvinená S. V. uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca január 2007 do mesiaca december 2010 ako starostka obce Malá Trňa poberala v rozpore so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení ako aj so zákonom č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest odmenu vo výške 50 % z hrubej mzdy bez schválenia tejto odmeny obecným zastupiteľstvom obce, čím sa takto obohatila o sumu v celkovej výške 18 980,73 €.

Okresný súd podľa § 221 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil za to obvinenej V. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého jej podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložil na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov.

Prvostupňový súd oproti obžalobe, ktorá kvalifikovala predmetný skutok ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ustálil miernejšiu právnu kvalifikáciu konania obvinenej.

Krajský súd v Košiciach na podklade odvolaní podaných obvinenou a okresným prokurátorom uznesením z 31. mája 2013, sp. zn. 6To 37/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý

rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podala obvinená V. prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že predmetné uzneseniu krajského súdu je nezákonné, založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Poukázala na názor krajského súdu v odôvodnení dovolaní napadnutého uznesenia, podľa ktorého už nie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, pretože v doterajšom konaní boli už vykonané všetky potrebné a dostupné dôkazy. Podľa názoru obvinenej odvolací súd týmto pokynom výrazne obmedzil rozhodovaciu právomoc súdu prvého stupňa, keďže mu nedal inú možnosť, ako rozhodnúť jediným spôsobom, t.j. v súlade s odôvodnením odvolania prokurátora.

V dôsledku tohto nezákonného rozhodnutia odvolacieho súdu sa obvinená V. domnieva, že jej práva budú pravdepodobne porušené aj rozsudkom súdu prvého stupňa. Tvrdí, že v danom prípade nekonala v postavení verejného činiteľa, pretože schválenie odmeny je v kompetencii poslancov obecného zastupiteľstva. Rozhodnutie krajského súdu neobsahuje zodpovedajúce odôvodnenie, ktoré by vysvetľovalo, akými úvahami sa odvolací súd riadil pri svojom rozhodovaní, ani to ako sa vysporiadal s obhajobou obvinenej.

Z týchto dôvodov obvinená V. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyslovení porušenia zákona zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

K dovolaniu sa písomne vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov, ktorý vyslovil nesúhlas s právnym názorom dovolateľky, že v tomto konkrétnom prípade nekonala v postavení verejného činiteľa. Poukázal pritom na odôvodnenie ním podaného odvolania proti pôvodnému rozsudku okresného súdu z 22. januára 2013, sp. zn. 5T 155/2011. Okrem konštatovania, že nemôže obstať argumentácia obvinenej týkajúca sa „verejného činiteľa“, prokurátor nenavrhoval ako má odvolací súd o tomto dovolaní rozhodnúť.

Predseda senátu odvolacieho súdu podľa § 378 Tr. por. dovolanie predbežne preskúmal a zistil, že dovolanie obvinenej je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. špecifikuje - konkretizuje tieto právoplatné rozhodnutia, pričom spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento ruší rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vracia na nové prerokovanie a rozhodnutie (ako v posudzovanom prípade) takýmto nie je, pretože sa ním právoplatné trestné stíhanie obvineného nekončí, ale pokračuje ďalej. Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa, ktoré nemajú povahu rozhodnutí vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, z ktorých nepochybne vyplýva, že dovolanie obvinenej bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.), Najvyšší súd Slovenskej republiky ho na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.